

Krystyna Lenarczyk

Sterławki Wielkie, gm. Ryn, woj. suwalskie

Informator Archeologiczny : badania 14, 130-131

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na przestrzeni 325 m² odkryto 4 duże /do 2 m średnicy/ paleniska, położone poza chatami /liczba ich wynosi obecnie 61/, 2 obiekty mieszkalne /XII i XIII/, część prawdopodobnie kolejnej chaty /?/, - nr XIV oraz kilka jam, z których jedna duża, głęboka, o regularnych zarysach miała prawdopodobnie charakter jamy zasobowej.

Chata XII, której pierwszą warstwę stanowiły ślady spalonych belek zawalonego stropu, w odróżnieniu od pozostałych była duża, około 7 x 5 m, kształtu nieregularnego. Zwraca w niej uwagę wyjątkowo grubą warstwą spalenizny.

Chata XIII zbudowana na planie prostokąta, niewielka - 5 x 3 m, zawierała w porównaniu z dotąd odkrytymi w Siemiechowie obiektami mieszkalnymi - dużą ilość przedmiotów metalowych, brązowych i żelaznych, niestety w bardzo złym stanie /gwoździe, nożyki, fragmenty ozdób/.

We wszystkich obiektach, a także poza nimi, podobnie jak w latach ubiegłych znajdowano duże ilości ceramiki ręcznie lepionej i toczonej, bardzo ciekawej, o formach unikatowych, z ornamentyką stempelkową i listewkami plastycznymi. Ceramice towarzyszyły liczne kości zwierząt hodowlanych.

Na zachodnim skraju wzniesienia zajmowanego przez osadę późnorzymską, odkryto dwa położone blisko siebie groby ciałopalne kultury wenedzkiej z wyposażeniem charakterystycznym dla późnego okresu lateńskiego. Są więc fragmenty licznych naczyń z facetowanymi brzegami, zwężonymi w środku uchami i krzyżami na dnach. Z przedmiotów metalowych na uwagę zasługują: nóż żelazny z częściowo zachowaną okładziną z kości, szczytce brązowe, część fibuli o konstrukcji środkowo-lateńskiej, fragment brzytwy żelaznej. Te dwa groby lateńskie są prawdopodobnie częścią cmentarzyska, którego badanie przewiduje się w roku przyszłym, jednocześnie z badaniem osady.

SŁONOWICE, gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko "G"

patrz
epoka brązu

STERŁAWKI WIELKIE, gm. Ryn
woj. suwalskie

Muzeum Okręgowe
w Suwałkach

Badania prowadziła mgr Krystyna Lenarczyk.
Finansował WKZ w Suwałkach. Trzeci sezon badań. Płaskie cmentarzysko ciałopalne z okresu wpływów rzymskich.

Pracami objęto zachodnie i południowe obrzeża stanowiska. Przebadano powierzchnię około 400 m² znajdując tylko dwa groby jamowe.

Łącznie na cmentarzysko składało się 68 grobów ciałopalnych ze znaczną przewagą jamowych. Część południowa stanowiska zniszczona została przez wkopy spowodowane wybieraniem piasku. Przebadano łącznie powierzchnię 1450 m², z czego niezniszczona część cmentarzyska zajmowała około 700 m². Największe skupienie grobów znajdowało się w centralnej i południowej partii stanowiska.

Obiekty grobowe zalegały płytko pod powierzchnią ziemi, na głębokości 20-40 cm, w większości ich górne partie zniszczone były przez orkę oraz korzenie drzew i zarośli.

W wyposażeniu grobowym przeważały ozdoby i części stroju, nie znaleziono elementów uzbrojenia. Ciekawymi znaleziskami były dwie monety brązowe - Marka Aureliusza i Faustyny Starszej, niestety zalegały one poza obiektami grobowymi i nie mogły stanowić wyznaczników chronologicznych.

Na podstawie zabytków metalowych oraz ceramiki i ogólnej charakterystyki pochówków cmentarzysko datować można na okres II-IV w.n.e., tj. fazy C₂ - C₃ okresu wpływów rzymskich.

Badania zostały zakończone.

SOBKÓW
woj. kieleckie

patrz
okres nowożytny

STARY ZAMEK, gm. Sobótka
woj. wrocławskie
Stanowisko 5

patrz
wczesne średniowiecze

STROBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 3a

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek,
Finansował WKZ w Sieradzu. Jedenasty
sezon badań, Osada z fazy B2 okresu
rzymskiego.

Kontynuowano prace na terenie drugiego członu osady około 60 m na południe od stanowiska 3.

Rezultatem badań było odkrycie dalszych dwóch chat oraz 82 palenisk. Obie były w zasadzie budowlami naziemnymi kształtu prostokątnego, orientowanymi wzdłuż linii E-W. Ilość oraz sposób rozmieszczenia dołków słupowych wskazują, że chaty wzniesiono w konstrukcji sumikowo-łątkowej a dwuspadowy dach wsparto na sochach. Chaty były niewielkie. Pierwsza liczyła 4 m długości i 2,80 m szerokości, druga 3,20 m długości i 2,00 m szerokości. W wypełniskach chat znajdowano ułamki naczyń ręcznie lepionych,